

Сергій Татарінов

Падіння небес

ЖИТТЯ – ДИВНА РІЧ

ЩЕ ВЧОРА ТИ ХВИЛЮВАВСЯ ЧЕРЕЗ ЦІНИ НА ПРОДУКТИ,
А СЬОГОДНІ ОПИНЯЄШСЯ В ЧУЖІЙ КРАЇНІ,
ШУКАЮЧИ ЗНИКЛОГО БАТЬКА.
САМЕ ТАК ПОЧАЛАСЯ ІСТОРІЯ ДВОХ СТУДЕНТІВ,
ЯКІ ЗРОЗУМІЛИ: СВІТ УЖЕ НИКОЛИ НЕ БУДЕ КОЛИШНІМ.
ПРОСТА БІДЕННІСТЬ РОЗБИВАЄТЬСЯ ОБ СКЕЛІ
ПОТОЙБІЧНОЇ РЕАЛЬНОСТІ – СВІТУ,
ДЕ КОХАННЯ СТАЄ СИНОНІМОМ ЖОРСТОКОСТІ,
А СВІТЛО ДОБРОТИ – НАЙСТРАШНІШИМ ЗЛОМ.
ЧИ ХТОСЬ ТАМ, НАГОРІ, ПРИПУСТИВСЯ ФАТАЛЬНОЇ ПОМИЛКИ?
ЧИ ЛЮДИНА СПРАВДІ ЛИШЕ НЕВДАЛИЙ ЕКСПЕРИМЕНТ?
ВІДПОВІДІ НЕ ЛЕЖАТЬ НА ПОВЕРХНІ.
ЩОБ ЗНАЙТИ ЇХ, ДОВЕДЕТЬСЯ ЗУСТРІТИСЯ
З ПРИМАРАМИ МИНУЛОГО,
ПРОЙТИ ШЛЯХ ВИПРОБУВАНЬ У ТЕПЕРІШНЬОМУ
ТА КИНУТИ ВИКЛИК ІСТОТАМ ПОТОЙБІЧЧЯ.

9 786178 807351

СЕРГІЙ ТАТАРІНОВ

**ПАДІННЯ
НЕБЕС**

**Дніпро
«Середняк Т.К.»
2026**

УДК: 821.161.2-31

T12

Сергій Татарінов

T12 Падіння небес: [Роман.] — Дніпро: Середняк Т. К.,
2026, — 338 с.

ISBN 978-617-8807-35-1

ISBN 978-617-8807-36-8 (електронна версія)

© *Сергій Татарінов, 2026*

Зміст

Я дякую Вам	7
Від автора	8
Сон	9
Одеса, 3:00 ночі	11
Весільна фата	14
Гданськ. Польща, 10:27 ранку	24
Одеса, 11:12 дня	31
Гданськ. Польща	41
Автовокзал «Привіз». Одеса	44
Зустріч в офісі	49
Дзвінок	56
Знайомство з доктором	61
Варшава. Польща	68
Аеропорт Гданськ	73
Світло надії	80
Улан-Батор	82
Кладовище	95
Одержимість	98
Між життям і смертю	105
Пустеля Гобі	118
Аеропорт Гданськ	126
Пустеля Гобі	130
Улан-Батор, 16:45	152

Бункер	160
Улан-Батор.....	169
Несподівана знахідка.....	172
Мертві діти.....	178
Хороша людина	189
Прокляття.....	193
Лист Ердена.....	208
Повернення додому	214
Резиденція	218
Одеса	222
Допит.....	228
Зустріч з відьмою	253
Анна.....	257
Гданськ. Цвинтар.....	276
Берлін. Німеччина	286
Каяття старого покидька.....	294
Київ. Україна	303
Падіння небес.....	308
Дім	329
Одеса	334
Кафе у центрі міста Тель-Авів.....	336

Я дякую Вам

Роман, який ви зараз тримаєте в руках, ніколи б не побачив світ без підтримки моєї матері – Татарінової Оксани Василівни. Якби ви тільки знали, скільки їй довелося витратити часу та терпіння на редагування моїх рукописів. Вона ділилася зі мною своєю думкою та враженнями при написанні цієї історії, оскільки упродовж тривалого часу була моїм єдиним читачем.

Дуже вдячний моєму татові – Татарінову Юрію Олександровичу, який був автором ілюстрацій. Також дякую за те, що зміг зобразити саме ті малюнки, які зародилися в моїй голові. Я завжди вважав, що він має талант до живопису, і сподіваюсь, що читачам теж сподобаються його роботи.

Дякую Вам за те, що були поруч. У час написання перших сторінок я переживав далеко не найкращий період свого життя, і якби не Ваша підтримка та віра у мене, то моя мрія про написання власного роману так і залишилася би мрією.

Від автора

«**П**адіння небес» – безумовно є пригодницьким романом, який наповнений таємницями та містиккою. Хочу одразу ж сказати, що він ніяким чином не пропагує атеїзм, як може здатися на перший погляд. Усі дії в ньому, персонажі та діалоги – це не більше ніж вигадка, яка зародилася в моїй голові, а будь-який збіг із реальністю – то лише збіг.

Нас усіх затягнуло у рутину повсякденного життя, від якої інколи просто хочеться бігти та сподіватися на краще. Б'юся об заклад, що сидючи за своїм столом на роботі й чекаючи кінця дня, ви не раз мріяли про те, щоб ваше життя було сповнене новими враженнями, яскравими емоціями, спонтанними діями та, звісно, пригодами. Інколи нам усім просто необхідно відірватися від гнітючої реальності, і якщо у процесі читання роману вам вдасться це зробити та отримати задоволення, то для мене це буде найкращою оцінкою моєї роботи.

Сергій Татарінов

Сон

— **Т**ато, не зупиняйся, вони вже близько! — кричав Сем, шукаючи поглядом силует батька крізь густий туман.

З останніх сил він біг по чистому полю та зі страхом в очах обертався назад. Декілька чорних людиноподібних силуетів наближались все швидше, то з'являючись, то знов розчиняючись у туманній завісі. Було чутно лише одне — їхній гучний шепіт, який доходив з усіх сторін, змушуючи серце битися швидше.

— Боже, що то за потвори?! — гукнув батько.

— Не знаю, але вони вже близько!

Сильний удар по потилиці змусив Сема впасти обличчям на землю, але вже за декілька секунд він прийшов до тями. Підвівшись один серед поля, Сем більше не чув того страшного шепоту, та і взагалі жодних інших звуків. Все навколо поглинула мертва тиша і здавалось, що час зупинився. Продовживши бігти у тому ж напрямку, він знов побачив силует батька, який повільно, але поступово розчинявся у тумані.

— Тату! Тату, я тут! Обернись!

Раптово батько зупинився, не обертаючись до Сема. Він стояв рівно без жодного руху. Помітивши, що батько його почув, Сем зрадів, але як тільки добіг до нього, то відчув легкий холод по всьому тілу. Не надавши цьому

великого значення, Сем простягнув руку до його плеча і сказав:

– Ти в порядку?

Батько різко обернувся, і Сем побачив обличчя, на якому застиг жах. Його очі були білими без зіниць, а губи синіми та покусаними до крові. Побачивши, в якому стані батько, Сема наче паралізувало, а по обличчю почав стікав холодний піт. Несила стримувати емоції, він закричав:

– Тату! Ні!